

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΣΤΟ ΚΛΟΥΒΙ ΤΩΝ ΛΕΟΝΤΩΝ

**Στὸ προσεχὲς τεῦχος
ποὺ θὰ κυκλοφορήσῃ
τὴν προσεχῇ ΤΡΙΤΗ**

θὰ διαβάσετε

Ο ΤΑΡΖΑΝ Ο ΧΡΥΣΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΜΑΚΟΚΟ

νοῦμε ζυγοριές καὶ δὲν μπορῶ
δταν τραβήξαμε τὸ ψάρι ἔξω
τριάντα πόντους κάτω!

Ἡ πρώτη γυναίκα «Γκλόμπ Τρόττερ»

Ξέρετε ποιά εἶναι ἡ γυναίκα ποὺ ἔκανε πρώτη τὸ γῦρο
τοῦ κόσμου;

Ἰπῆρξε ἡ μικρὰ κόρη ἀπὸ τὴ Βρεττάνη τῆς Γαλλίας, ὀνό-
ματι Μπάρ. Ντυμένη ἄνδρας, συνώδευε ὡς ὑπηρετὴς τὸν Γάλ-
λο βοτανολόγο Κομμεριόν, σ' ὅλα του τὰ ταξείδια ποὺ ἔκανε
μεταξὺ τοῦ 1767 καὶ 1770.

Ὅλοι τὴν ἔπαιρναν γιὰ ἄν-
τρα. Πονηρότεροι ὅμως οἱ κά-
τοικοι τῆς Ταϊτίης, τὴν ἀνεκά-
λυψαν...

Ψάρι ποὺ ... φωτίζει

Ξέραμε ὡς τώρα τὸ ψάρι -
τορπίλλη καὶ τὸ ψάρι - πριόνι.
Νὰ τώρα καὶ τὸ ψάρι: ...
λαμπιέρ. Οἱ Ἴνδοι τῆς Βρε-
τανικῆς Κολομβίας μεταχειρί-
ζονται τὸ ψάρι αὐτὸ γιὰ νὰ
φωτίζουν τῆς καλύβες των. Καὶ
ἰδοὺ πῶς: κρεμοῦν τὸ ψάρι ὡς
ποὺ νὰ ξηραθῇ ἔντελως, κατό-
πιν τὸ κρεμοῦν ἀπὸ τὴν ὀροφὴ
καὶ τὸ ἀνάβουν. Μέσα στὸ
σῶμα τοῦ ψαριοῦ αὐτοῦ ὑπάρ-
χει ἄφθονο λάδι ποὺ φωτίζει.

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἔνα σωστὸ ζῦγι

Ἔνας Ἀγγλος, ἱπισκεφθεὶς
μιά λίμνη στὴν Ἀφρική, ρώτη-
σε ἕναν ἰθαγενῆ ἕαν τὸ μέρος
ἦταν καλὸ γιὰ ψάρεμα.

— Βεβαιώτατα.

— Καὶ τί εἶδους ψάρια ἔχει;

— Ἀπ' ὅλα τὰ εἶδη.

— Καὶ πόσο ζύγιζε τὸ μεγα-
λύτερο ψάρι ποὐπιασες;

— ὦ! ἔκαμε ὁ ντόπιος. Μα-
ζί μας στὸ ψάρεμα δὲν παίρ-
νὰ σοὺ πῶ πόσο ζύγιζε. Ἀλλὰ
ἀπὸ τὸ νερὸ ἡ λίμνη κατέβηκε

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45 — ΑΘΗΝΑΙ

**ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
— ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ —**

ΕΤΟΣ Α' — Ἀριθ. 21

20 Μαρτίου 1951

Διευθυντής: Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ

Ἐπὶ τῆς ὑλῆς: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ

Τιμὴ τεύχους δρχ. 2.000

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ

ΚΑΙ ΤΑ
Τ Ρ Ι Α
T. T. T.

Η ΤΑΝ μεσάνυχτα !
ΣΤΗΝ Ταγγέρη τη διεθνή αυτή πολιτεία της Βορείου Αφρικής κυκλοφορούν ελεύθερα Γερμανοί και Γάλλοι, Άγγλοι, Ίταλοι. Η πολιτεία αυτή είναι ο κεντρικός σταθμός της κατασκοπείας. Μέσω Ταγγέρης διαβιβάζονται όλες οι πληροφορίες. Γι' αυτό εκεί μέσα στην πόλι ό άγών είναι σκληρός. Ό ένας γυρεύει νά έξοντώση τόν άλλο και ν' άρπάξη τις πληροφορίες του. Οί έμπολέμοι χρησιμοποιούν τούς υπηκόους ξένων κρατών για νά κάνουν τή δουλειά τους. Γι' αυτό μέσα στην πάλη τού κακού έναντιόν τού καλού επικρατεί ή φιλοχρηματία. Όποιος θέλει νά κερδίση χρήματα εργάζεται με τόν

έναν από τούς έμπολέμους ή και με τούς δύο, παίρνοντας κι' από δώ λεφτά κι' από κεί.

Η ΤΑΝ Μεσάνυχτα !
Μιά νέα κοπέλλα διασχίζει τούς δρόμους της Ταγγέρης, Τό σκοτάδι τήν καλύπτει και προχωρεί. Φορά ένα αδιάβροχο γιατί τó ψύχος είναι δριμύ και ψιλοβρέχει.

Τό πέραςμα ενός αυτοκινήτου πού διασταυρώθηκε με τó πέραςμά της, τής φώτισε για μιá στιγμή τó πρόσωπο. Είναι μιá ωραία κοπέλλα !

Τά φώτα όμως απεκάλυψαν τή μορφή της και σέ κάποιον άλλον πού στεκόταν τή στιγμή εκείνη έξω από μιá κλειστή πόρτα, άκουμπισμένος στόν τοίχο. Ήταν ένας

νέος ψηλός, ρωμαλέος, με κάτι γενάκια. Ήταν ὁ Καπετὰν Κουταλιανός, ὁ ὁποῖος κρυμμένος στὸ σκοτάδι τοῦ μικροῦ δρόμου καιροφυλακτοῦσε νὰ βγῇ κάποιος ἀπὸ τὸ ἀντικρινὸ σπίτι.

Μόλις ἀντίκρουσε ὅμως μέσα σπὸ περαστικὸ φῶς τῇ μορφῇ τῆς νέας, ἀνειαυράχθηκε σὰν νὰ ἀκούμπησε σὲ κालώδιο ἡλεκτρικοῦ ρεύματος.

Ἡ μορφὴ τῆς γυναίκας αὐτῆς τοῦ θύμιζε κάποιον παρελθόν διότι σ' αὐτὴν ἀνεγνώρισε μιὰ παλιά του γνωριμία τῇ Σενορίτα Λαμάρεθ.

Τὶ γύρευε ὅμως ἡ γυναίκα αὐτὴ τέτοια ὥρα στοὺς δρόμους τῆς Ταγγέρης ἀφοῦ αὐτὸς ἤξερε καλὰ ὅτι ἡ Σενορίτα Λαμάρεθ ἔλειπε στὴν Ἰσπανία ;

Τὸ ἤξερε γιατί φεύγοντας ἡ Σενορίτα Λαμάρεθ τοῦ εἶχε δώσει τὸ κλειδί τοῦ σπιτιοῦ ἐκείνου, πὺν εἶχε ἐπωνομασθεῖ «Σπίτι τοῦ Μυστηρίου» καὶ ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς καθόταν ἀπὸ καιρὸ μέσα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι. Τὸν βόλευε καλὰ τὸ σπίτι αὐτὸ γιατί εἶχε διαφόρους εἰσόδους ἀπὸ διαφόρους δρόμους, κι' ὅταν ἔμπαινε στὸ σπίτι αὐτὸ ἦταν βέβαιος ὅτι δὲνμποροῦσε νὰ τὸν ἀγγίξῃ κανεὶς.

Ἀσφαλῶς κάποια μυστικὴ

ἀποσιολὴ θὰ εἶχε πάλι ἡ Σενορίτα Λαμάρεθ. Τί νὰ κάνῃ; Νὰ τὴν παρακολουθήσῃ, ἢ νὰ μείνῃ στὴ θέσι του ;

Προτίμησε νὰ τὴν παρακολουθήσῃ.

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ Κουταλιανὸς φοροῦσε λαστιχένια παπούτσια. Τὰ βήματά του, λοιπόν, ἦσαν ἀθόρυβα. Περιπατοῦσε σὲ ἀστάσι πενήτα βημάτων καὶ διαρκῶς πῆγαινε τοῖχο-τοῖχο. Τὸ μάτι του ὅμως δὲν ἄφηνε τὴ σκιά της οὔτε στιγμῇ.

Ξαφνικὰ εἶδε νὰ πέφτῃ ἀπὸ τὸ χερί της κάτι τὸ λευκό. Θὰ τῆς εἶχε πέσει τὸ μαντήλι της. Ὅταν ἔφθασε στο σημεῖο πὺν τῆς ἔπεσε ἔσκυψε καὶ τῷπιασε. Καθὼς τὸ χούφτιαζε ὅμως ἐνοιῶσε πὺς τὸ τσαλακωμένο μαντήλι περιεῖχε κάτι. Κάτι σὰν χαρτί. Ἐλυσε βιαστικὰ τὸ μαντήλι καὶ πρὶν σιγίφει κάποια γωνιά καὶ τὸν δοῦν φώτισε τὰ χαρτιά μὲ τὸ ἡλεκτρικὸ φαναράκι του. Ήταν μιὰ ταυτίτης, ἡ ταυτότης τῆς Λαμάρεθ, κάτι χρήματα καὶ ἓνα σημείωμα.

Διάβασε τὸ σημείωμα :

«Ἀγαπητέ μου φίλε σὲ ἀνιελήφθην ὅτι μὲ παρακολουθεῖς. Φύλαξε τὴν ταυτότητά μου καὶ τὰ χρήματα

αὐτὰ ἐπάνω σου. Γιὰ μένα αὐτὴ τὴ στιγμή εἶναι ἐπικίνδυνα κι' ἂν θέλεις παρακολουθήσέ με ὡς τὴν πόρτα πὺν θὰ μῶ. Ἡ ἀποστολή μου ἀπόψε εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνη. Ἄν ζήσω αὐριο ραντε-βοῦ στὸ σπίτι πὺν μένεις».

Ὁ Κουταλιανὸς ἔκρυψε τὰ πράγματα πὺν βαστοῦσε στὴ τσέπη του. Ἄγγισε τὰ πιστόλια του γιατί εἶχε δύο, καὶ τὸ μαχαίρι του πὺν εἶχε χωσμένο σιτὴ ζώνη του μέσα ἀπ' τὸ σακκάκι του.

Ξαφνικά τὴν εἶδε νὰ σταματᾷ μπρὸς σ' ἓνα κατασκότεινο σπίτι.

Τὴν ἄκουσε νὰ κτυπᾷ συνθηματικά τὴν πόρτα. Ἡ πόρτα ἀνοιξε κι' ἓνα παράθυρο στὸ πρῶτο πάτωμα φωτίστηκε.

Ἡ Σενορίτα Λαμάρθ μπῆκε, ἡ πόρτα ἔκλεισε καὶ ὁ Κουταλιανὸς ἔρριξε μιὰ ματιὰ στοὺς τοίχους.

Χαμογέλασε. Ἀὖτὸ πὺν γύρευε

ὑπῆρχε. Ἀναρριχήθηκε σὰν αἴλουρος στὸν τοῖχο πιάστηκε ἀπὸ μιὰ κορνίζα καὶ σὲ λίγο βρισκόταν ἔξω ἀπὸ τὸ φωτισμένο παράθυρο.

Ἐρριξε μιὰ κρυφὴ ματιὰ ἀπὸ τὰ τζάμια κι' εἶδε νὰ μπαίνει σ' ἓνα μεγάλο δωμάτιο ἡ Λαμάρθ. Στὴ μέση τοῦ δωματίου ὄρθιος τὴν περιμένει ἓνας Γερμανὸς ἄξιωματικὸς μὲ στολή.

Τὸν χαιρέτησε, ἐκεῖνος ὅμως δὲν τῆς ἔδωσε τὸ χέρι. Δὲν μπορούσε ν' ἀκούση καλά. Τοὺς χώριζε τὸ τζάμι. Πῶς νὰ κάνη;

Σὰν ἀκροβάτης κινδυνεύοντας νὰ γκρεμοτσακισθῇ περπαντώντας στὴν κορνίζα τοῦ

Μεσάνυχτα! Μιὰ γυναίκα περπατοῦσε ἀθόρυβα στοὺς σκοτεινοὺς δρόμους τῆς Ταγγέρης

τοιχου και πιανοντας μόνο με τὰ δάχτυλα τὸν τοίχο πλησίασε τὸ διπλὰνὸ σκοτεινὸ παράθυρο. Εὐτυχῶς αὐτὸ δὲν ἦταν κλειστό. Πιάστηκε ἀπὸ τὸ παντζούρι, ἔβαλε τὸνα πόδι μέσα καὶ πήδησε ἐλαφρά. Τὸ δωμάτιο ἦταν σκοτεινὸ ἀλλὰ τὸ χώριζε μὴ πόρτα ἀπὸ τὸ φωτισμένο δωμάτιο. Τώρα μποροῦσε νὰ βλέπῃ ἀπὸ τὴ κλειδαρότρυπα.

Στὴ μέση τοῦ δωματίου περίμενε τὴ Λαμάρεθ ἓνας Γερμανὸς ἀξιωματικός.

Μιλοῦσαν Γαλλικά. Ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς καταλάβαινε καλὰ καὶ τὴ μιλοῦσε αὐτὴ τὴ γλῶσσα.

Ἄκουσε, λοιπόν, τὰ ἐξῆς νὰ τῆς λέγῃ ὁ Γερμανὸς ἀξιωματικός :

—Ἐχω νὰ σὲ πληροφορήσω ὅτι εἴμαστε πολὺ δυσχε-

στημένοι ἡμεῖς μαζί σας.

—Καὶ γιατί Φὸν Κάνεχ;

—Γιατί ὅσα σὰς δώσαμε νὰ μεταβιβάσετε μέσω Ἰσπανίας στὸ Ἀρχηγεῖο δὲν τὰ διαβιβάσετε.

—Καὶ φταίω ἐγὼ ἂν ἡ κατασκοπεῖα τῶν ἄλλων εἶναι πιὸ ἰσχυρὴ ἀπὸ τὴ δική σας καὶ κατόρθωσε νὰ μὲ ἐξουδετερώσῃ δύο φορές ; Ἄν δὲ ξέφευγα τώρα θὰ ἦμουν σκοτωμένη.

—Θὰ τὸ εὐχόμεθα νὰ σὰς σκότωναν παρὰ πού σὰς πῆραν τὰ ἔγγραφα.

—Ἄν μὲ σκότωναν δὲν θὰ βρισκόμουν τώρα ἐδῶ. Τί μὲ θέλετε ;

—Θὰ πληρώσετε τὴν ἀποτυχία σας μὲ τὸ θάνατό σας.

—Ἄν μὲ σκοτώσετε θὰ δυσχερεστήσετε τὸ Ἀρχηγεῖο.

—Ἀπὸ χθὲς βράδυ ἀρχηγὸς εἰμαι ἐγώ, κι' ἐγὼ μόνον διατάζω.

Δὲν ἀκούστηκε καμμιά ἀπάντησι Ἀκούστηκε ὅμως ὁ ἦχος τοῦ τηλεφώνου καὶ ὁ Γερμανὸς ἀξιωματικὸς ἄρχισε νὰ μιλᾷ γερμανικά.

—Ναί... Ἀλλὰ μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ φύγω τώρα ἀπὸ δῶ... Πῶς ; Ἐφθασε τὸ ὑπο-

βρύχιο ΚΛ ; Τότε αλλάζει τὸ πρᾶγμα.

Ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς εἶχε κολλήσῃ τὸ μάτι του στὴν κλειδαρότρουπα. Βλέπει ξαφνικὰ τὸ γερομανὸ νὰ χτυπᾷ μὲ μιὰ γροθιά στὸ κεφάλι τῇ Λαμάρεθ κι' ἐκείνη νὰ πέφτῃ χάμω. Ἐπειτα μ' ἓνα λεπτὸ μεταξωτὸ σκοινὶ νὰ τὶς δένῃ χεῖρια καὶ ποδάρια. Ἐπίσης τῆς ἔβαλε ἓνα φέμωτρο στὸ στόμα.

Ὅταν τέλειωσε αὐτὴ ἡ δουλειὰ ἀνοίξε τὴν πόρτα τοῦ δωματίου ποὺ βρισκόταν ὁ Κουταλιανός. Ἐκεῖνος πρόφτασε καὶ κρύφτηκε πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα. Ὁ Γερμανὸς μπῆκε στὸ δωμάτιο, ἄναψε τὸ φῶς καὶ πήγε κατ' εὐθείαν σ' ἓνα χρηματοκιβώτιο. Ἐσκυψε, τ' ἀνοίξε, ἀλλὰ τὴ στιγμή ἐκείνῃ ἐδέχθη στὸ κεφάλι του ἓνα χτύπημα μὲ τόση δύναμι ποὺ ἔμοιαζε μὲ χτύπημα σφυριοῦ. Ἦταν ἡ ἀτσαλένια γροθιά τοῦ Κουταλιανοῦ ποὺ τὸν γκρέμισε καὶ τὸν ἄφησε ἀναίσθητο

μπρὸς στὸ χρηματοκιβώτιό του. Ὁ Κουταλιανὸς ἔχωσε ἀμέσως σὲ μιὰ πετσέτα ὅσα ἔγγραφα περιεῖχε τὸ χρηματοκιβώτιο, ἐπίσης ὅλα τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἦσαν σὲ λίρες. Τᾶκανε ἓνα δέμα. Ἐλυσε τὴ Λαμάρεθ καὶ μὲ τὸ ἴδιο τὸ σκοινὶ ἔδεσε τὸν ἀξιωματικό. Ἐπειτα μὲ νερὸ καὶ μὲ ἐντριβὲς ἔκανε τὴ Λαμάρεθ νὰ συνέλθῃ.

Ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς μεταμφιεσθεὶς σὲ ἄραβα παρέδωσε στὸν κυβερνήτη τοῦ ὑποβρυχίου ΚΛ ἓνα σφραγισμένο φάκελλο

— Μὲ σώσατε, τοῦ ψιθύρισε.

— Ἐλα κοντά μου, τῆς εἶπε.

Τῆς ἔδειξε τὸν ἀξιωματικό καὶ τὸ δέμα.

— Εἶναι νεκρός ;

— Ὁχι λιποθυμισμένος.

Τότε ἐκείνη τράβηξε ἀστρα-

πιαίως ένα μαχαίρι και του τῶχοσε στην καρδιά.

Ἔπειτα βγάζοντας μέσα ἀπὸ ἓνα πορτοφολάκι μιὰ κάρτα τὴν καρφίτισωσε στὸ στήθος του. Ὁ καπετάν Κουταλιανὸς ἔσκυψε καὶ διάβασε αὐτὰ ποὺ ἦταν πάνω στὴν κάρτα τυπωμένα :

T. T. T.

—Τί εἶναι αὐτὰ τὰ τρία T. T. T. ;

—Πᾶμε δὲν ἔχομε καιρὸ γιὰ κουβέντα ἔδῳ. Μᾶς περιμένουν.

Περνῶντας ἡ Λαμάρεθ ἀπὸ τὸ δωμάτιο ποὺ ἦταν τὸ τηλέφωνο πῆρε ἕναν ἀριθμό.

—Ποιὸς ἐκεῖ ; . . Ναί... εἶχα μιὰ ἄσχημη περιπέτεια... Εὐτυχῶς μὲ ἔσωσε ὁ Ἕλληνας Κουταλιανός. Σὲ λίγο θὰ βρίσκωμαι κοντά σας μὲ ὅλα τὰ μυστικά τοῦ χρηματοκιβωτίου τοῦ Φὸν Κάνεχ, ὁ ὁ ποῖος ἀπὸ χθὲς ἔμινε Ἀρχηγὸς ἀλλὰ σήμερα βρίσκεται... νεκρός, ἔδῳ. Ναί... τὸν σκότωσα. Ἐκανα ἄσχημα ; Πάντως θὰ τὰ ποῦμε. Πρὸς τὸ παρὸν ὁ Φὸν Κάνεχ ἐτοιμαζόταν νὰ πᾶν νὰ συναντήσῃ τὸν κυβερνήτη τοῦ ὑποβρυχίου ΚΛ ποὺ ἔφθασε ἀπόψε νὰ τοῦ παραδώσῃ κάτι ἔγγραφα. Τὰ ἔγγραφα θὰ σᾶς τὰ φέρῃ ὁ Ἕλλην Κουταλιανός. Φωτογραφίστετα καὶ στείλτε

στὸν Κυβερνήτη τοῦ ὑποβρυχίου ὅτι νομίζεται ἀκατάλληλα γιὰ μᾶς.

Αὐτὰ εἶπε ἡ Λαμάρεθ, ἔσβυσε τὸ φῶς καὶ κατέβαιναν τὶς σκάλες. Ξαφνικὰ τὸ φῶς τοῦ διαδρόμου ἄναψε. Τραβήχθηκαν πίσω. Ἦταν ὁ ἔμπιστος ὑπηρετὴς τοῦ Φὸν Κάνεχ, ἓνας ἀράπης μὲ γενάκια. Ἀπὸ τὴν κορυφὴ τῆς σκάλας μ' ἓνα πῆδημα ὁ Κουταλιανὸς ρίχτηκε ἀπὸ ὕψος 3 μέτρων ἐπάνω του καὶ ἔπεσαν καὶ οἱ δύο χάμω. Ὁ ἀράπης ὅμως χτύπησε σὲ μιὰ πέτρα τὸ κεφάλι του καὶ ἔμεινε νεκρός. Σὲ δυὸ λεπτά ὁ κουταλιανὸς τοῦβγαλε τὰ ρούχα καὶ τὸ σαράκι καὶ τὰ φόρεσε αὐτός.

Ἐκλείσαν τὴν πόρτα καὶ ἔφυγαν.

Τὴν ἴδια ὁμως νύχτα μιὰ ὥρα ἀργότερα ὁ Κουταλιανὸς εἶχε τὸ θηῶσις νὰ παρουσιασθῇ στὸν Κυβερνήτη τοῦ ὑποβρυχίου ΚΛ ὡς ἀπεσταλμένος δῆθεν τοῦ Φὸν Κάνεχ καὶ νὰ τοῦ παραδώσῃ ἓνα παραγεμισμένο φάκελλο.

Ἀλλὰ σὲ ποιὸν εἶχε τηλεφωνήσῃ ἡ Σενορίτα Λαμάρεθ ; Τί ἦσαν τὰ τρία T.T.T. ; Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε :

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ :
Ὁ ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ ΣΤΟ ΒΡΑΧΟ ΤΟΥ ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ.

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ περνοουν, ὁ Ταρζάνῃχει γίνεи παλληκαράκι 20 ἑτῶν, ὅλα τὰ θηρία τὸν ὑπακούουν, ἔχουν γίνεи φίλοι του. Ἀλλίμονο σ' ἐκεῖνον τὸν μαῦρο ποῦ θὰ παραβῇ τὴν ἐντολή του.

Ὁ Ταρζάν εἶναι πιά ὁ Βασιλιάς τῆς Ζούγκλας.

Μιά μέρα κάποιος ἄγριος θέλησε νὰ σκοτώσῃ ἕναν ἐλέφαντα. Ὁ ἐλέφας ἔτρεξε στὸν Ταρζάν καὶ τοῦ ἔδειξε τὸ βέλος ποῦ τοῦ εἶχε μπηχθεῖ ἀπὸ τὸν μαῦρο στὸ παχύ του δέρμα.

ΤΟΥ Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΤΑΡΖΑΝ

Βέβαια ὁ ἐλέφας δὲν ἔπαθε τίποτα, ἀλλὰ ὁ Ταρζάν εἶχε ἀπαγορεύσει τὸ σκότωμα τῶν ζώων τῆς Ζούγκλας. Κι' αὐτὸ τὸ ἤξεραν τὰ θηρία.

Ὁ Ταρζάν λοιπόν, ἔμαθε ποῖος ἦταν αὐτὸς ὁ κακὸς ποῦ θέλησε νὰ σκοτώσῃ τὸν ἐλέφαντα καὶ μιά μέρα ποῦ τὸν βρῆκε νὰ κρύβεται στῇ Ζούγκλα τοῦ ἐ-

Ὁ Ταρζάν τοῦ ἐπετέθη καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ χέρι γιὰ τιμωρία

κλα τοῦ ἐ-

πετέθη καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ δεξιὸν χεῖρι γιὰ τιμωρίαν.

Ἐπῆρχε ὁμοῦς κ' ἓνας ἄλλος κακός, ποῦ δὲν ὑπετάγη ἀκόμα στὸ Βασιλιά τῆς Ζούγκλας.

Ἦταν ὁ Τερκόζ, ἓνας τρομερὸς χιματζῆς, ὁ ὁποῖος διαρκῶς ἔστεινε παγίδες κ' ἐνοχλοῦσε τοὺς γορίλλες.

Μιά φορὰ μάλιστα εἶχε πιάσει τὴν Τσίτα καὶ ἂν δὲν πρόφτανε ὁ Ταρζάν νὰ τὴν γλυτώσῃ, θὰ τὴν εἶχε ξεκοιλιάσει.

Αὐτόν, λοιπόν, μιά μέρα

ὁ Ταρζάν παραφύλαξε καὶ τοῦ ἐπέτεθη. Ὁ χιματζῆς Τερκόζ γύρεψε νὰ διαφύγῃ. Ὁ Ταρζάν τὸν ἐκυνήγησε καὶ πιάστηκεν στὰ χεῖρια.

Τότε ὁ Ταρζάν τὸν ἄρχιζε στὶς γροθιές. Τοῦ τίς ἔδινε ἀπανωτὲς καὶ χωρὶς οἴκτο ὥς ποῦ τὸν ζάλισε καὶ τὸν πέταξε χάμω.

Αἱματόφυρτος, ἐξηντλημένος ὁ χιματζῆς Τερκόζ ζητοῦσε ἔλεος ἀπὸ τὸν Ταρζάν.

Ὁ Ταρζάν τὸν ἐσυγχώρεσε καὶ τοῦ ὑπεσχέθη

πῶς ἂν γινόταν καλός, δὲν θὰ τὸν ξανάδερνε πιά.

Ἔτσι ἐμπρὸς στὴν δύναμι τοῦ Ταρζάν δὲν μποροῦσε πιά ν' ἀντισταθῇ κανένα ἀπὸ τὰ θηρία, κανένας ἀπὸ τοὺς ἀγρίους τῆς Ζούγκλας.

Τὰ χρόνια περνοῦσαν

Γεμάτος αἷμα, ἐξηντλημένος ὁ χιματζῆς Τερκόζ, ζητοῦσε ἔλεος ἀπὸ τὸν Ταρζάν.

Όταν μιὰ μέρα ἐπανήλθε στη Ζούγκλα ὁ φίλος τοῦ Λόρδου Γκρέϋστοκ. Δὲν ἦρθε μόνος, εἶχε ἔλθῃ μὲ τὴν κόρη του τὴ Τζέιν. "Ἠλπίζε πάντοτε ὅτι θὰ ξανάβρισκε τὸν γιὸ τοῦ Λόρδου Γκρέϋστοκ, πού οἱ πίθηκοι τὸν ἔκλεψαν μωρὸ ἀπὸ τὴν κούνια του καὶ νὰ ἀνασύρῃ μέσα ἀπὸ τὴ λίμνη τοὺς θησαυροὺς πού εἶχαν βουλιάξει μέσα σ' αὐτήν.

Ξεμπάρκ ὅρισαν μιὰ μέρα ἐκεῖ κοντὰ στὸ σπιτάκι τοῦ Λόρδου Γκρέϋστόκ. Ἡ Τζέιν ὅταν ἀνοίξε τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ, ἀντίκρυσε δύο σκελετοὺς. Ἦταν οἱ σκελετοὶ τῆς Λαίδης καὶ τοῦ Λόρδου Γκρέϋστοκ.

Ἐφώναξε τὸν πατέρα της καὶ τοῦ τοὺς ἔδειξε. Ἦταν τρομερὸ τὸ θέαμα.

Δυστυχῶς, ὅπως εἶδαμε καὶ στὸ πρῶτο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας, ὁ πατέρας τῆς Τζέιν χτυπήθηκε ἀπὸ τοὺς ἀγρίους καὶ λίγο πρὶν πεθάνει συναντᾷ τὸν Ταρζάν.

ζάν, στὸν ὁποῖο διηγεῖται τὴν καταγωγή του καὶ τὸν ἐξορκίζει νὰ σώσῃ τὴν Τζέιν, ἡ ὁποία ἀνηρπάγῃ ἀπὸ τοὺς ἀγρίους.

Τότε ὁ Ταρζάν κατωρ-

"Ὅταν μπῆκε ἡ Τζέιν στὸ σπιτάκι ἀντίκρυσε δύο σκελετοὺς. Ἦταν οἱ σκελετοὶ τοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας τοῦ Ταρζάν.

θώνει νὰ σώσῃ τὴ Τζέιν ἀπὸ βέβαιο θάνατο καὶ νὰ πάρῃ τὴ νέα μαζί του στὴν καρδιά τῆς Ζούγκλας.

Ἐκτοτε ἡ Τζέιν ἔζησε μὲ τὸν Ταρζάν ὡς γυναῖκα του καὶ τὸν ἔμαθε νὰ μιλᾷ καθαρὰ πιά ὡς ἄνθρωπος.

Αὐτὴ εἶναι ἡ παιδικὴ ἱστορία τοῦ Βασιλιά τῆς Ζούγκλας, Ταρζάν.

ΤΕΛΟΣ

ΠΙΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΕΣ στιγμές απ' αútές πού πέρασε κάποτε ο Ταρζάν δέν είχε ξαναπεράσει ποτέ του.

Αυτό συνέβη κάποτε όταν στη Ζοϋγκλα είσεχών ησαν μερικοί από κείνους τούς θηριοδασαστάς πού πηγαίνουν συνήθως στην 'Αφρική για να συλλάβουν θηρία ζωντανά με διάφορα τεχνάσματα και με παγίδες, για να τὰ φέρουν στην Εύρώπη ή στην 'Αμερική και να τὰ κλείσουν για όλη τους τή ζωή σέ κλουβιά. Τὰ θηρία αútα τὰ χρησιμοποιούν για πλουτισμό τών ζωολογικών κήπων ή για τὰ ιπποδρόμια όπου συχνάζει ό κόσμος επί πληρωμῇ να δῇ τὰ θηρία.

Ό Ταρζάν δέν επέτρεπε όσο ήταν αútός να γίνη τέτοιο πράγμα στη Ζοϋγκλα τῇ δικῇ του. Γι' αútό οι κυνηγοί πήγαιναν σέ άλλα μέρη τῆς 'Αφρικῆς, όπου εύρισκαν μεγαλύτερη έλευθερία για τέτοιου είδους κυνήγι.

Μιά μέρα, λοιπόν, πού ό Ταρζάν βρισκόταν ξεπλωμένος πάνω σ' ένα δέντρο και διασκέδαζε κουβεντιάζοντας μ' ένα φλόαρο πουλάκι, άκουσε βήματα από τό βάθος μιᾶς ρεματιάς.

ΕΓΥΡΙΣΕ τό κεφάλι του και είδε τότε να έρχονται τρεῖς μαύροι. Παρατήρησε ότι αútοι οι 'Αγριοι δέν άνῆκαν στην περιφέρεια τῆς δικῆς του Ζοϋγκλας κι' ανακάθισε πάνω σ' ένα κλαρί, να τούς περιμένῃ να περάσουν από κάτω για να τούς ρωτήσῃ πού πηγαίνουν, και τί θέλουν.

Πράγμῃτι ἐπληρίασαν σέ λίγο. Τὸν Ταρζάν δὲν τὸν εἶ-
δαν ποὺ βρισκόταν ἐπάνω στὸ δέντρο.

Ἐκεῖνος ὅμως μ' ἓνα πήδημα ἐρέθηκε εἰς τὴ γῆ καὶ στά-
θηκε μπροστὰ τοὺς.

Τρόμαξαν μὲ τὴν ξαφνικὴ ἐμφάνισί του, ἐκεῖνος ὅμως
τοὺς καθυσύλασε ὅτι δὲν θέλει τὸ κακὸ τοὺς.

Τότε ὁ γεροντότερος ἔλαβε τὸν λόγον καὶ τοῦ εἶπε :

—Ἐρχόμαστε νὰ βροῦμε τὸν Ταρζάν,

—Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ταρζάν. Τί θέλετε ;

—Μάθαμε ὅτι εἶναι ὁ πιὸ γενναῖος ἄνθρωπος τῆς Ζούγ-
κλας καὶ ἤρθαμε νὰ ζητήσωμε τὴ βαῆθειά του.

—Σὲ τί, λοιπόν, μπορῶ νὰ σὰς φανῶ χρήσιμος ;

Τότε ὁ γεροντότερος κάθησε χάμω καὶ γύρω του κάθη-
σαν οἱ ἄλλοι ποὺ τὸν συνόδευαν.

Ὁ Ταρζάν ἔκανε τὸ ἴδιο καὶ περίμενε νὰ τοὺς ἀκούσῃ.

—Πάει ἓνας χρόνος, ἄρχισε νὰ λήῃ ὁ γεροντότερος,
ποὺ στὸν τόπο μας γίνονται περίεργα πράγματα.

—Ποῦ βρίσκεται ὁ τόπος ὁ δικός σας ;

—Πέντε μερόνυχτα ἀπὸ δὴ ἀπὸ κεῖ ποὺ βγαίνει ὁ ἥλιος.

Ὁ Ταρζάν κατάλαβε ὅτι ἡ χώρα τοὺς βρισκόταν ἀνα-
τολικῶς ἀπὸ τὴ δική του.

—Λοιπόν ; ἐρώτησε.

—Λοιπόν, πάει τώρα ἓνας χρόνος ποὺ μᾶς ἐπισκέπτον-
ται λευκοὶ ἄνθρωποι, νὰ μᾶς μοιράζουσι χάντρες, βραχιόλια
καὶ ἄλλα κοσμήματα, νὰ μᾶς χαρίζουσι, γλυκίσματα, πιστά,
ροῦχα καὶ νὰ παντρεύωνται δικές μας γυναῖκες. Ἔτσι σχη-
ματίστηκε μιὰ φιλία καὶ μιὰ συγγένεια ποὺ ἐμεῖς οἱ γερον-
τότεροι δὲν τὴν βλέπαμε μὲ καλὸ μάτι γιατί τὸ πεπειραμέ-
νο μυαλό μας σκεπτόταν κι' ἐβγαζε συμπέρασμα, ὅτι οἱ
πολλὲς αὐτὲς περιποιήσεις κάπου θὰ κατέληγαν μιὰ μέρα.

Ἄ καὶ πράγματι ἔπειτα ἀπὸ τόσο καιρὸ ποὺ δὲν μᾶς εἶ-
χαν δώσῃ ἀφορμὴ σὲ τίποτα, ξεμυάλισαν ξαφνικὰ τίς γυ-
ναῖκες μας, πῶς τὸ χωριὸ ποὺ καθόμαστέ δὲν εἶναι καλὸ
καὶ θὰ πρεπε νὰ μεταφερθοῦμε τρεῖς μέρες δρόμο πιὸ ψηλά.

Ἄ Ὅτι τὸ χωριὸ μας εἶχε ἀρρώστειες, ὅτι θὰ πεθάνωμε
ὅλοι γρήγορα, κι' ὅτι αὐτοὶ σὰν λευκοὶ ποὺ ἦσαν καὶ τὰ
ἤξεραν ὅλα, μᾶς συμβούλευαν νὰλλάξωμε τοποθεσίαν καὶ νὰ
χτίσωμε ἄλλο.

ΕΤΟΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙ δὲν τὴν καταλαβαίναμε γιατί μᾶς γινόταν καὶ οἱ γεροντότεροι ἀρνήθηκαν ν' ἀκούσουν τὴν συμβουλὴ τους.

Αὐτοὶ ὅμως ἐπέμεναν "Εβάλαν τὶς γυναῖκες τους, ποὺ ἦταν κόρες ἀπὸ τὸ χωριὸ μας νὰ φωνάζουν πὼς τὸ χωριὸ δὲν τοὺς ἄρεσε καὶ ὅτι ἤθελαν νὰ ἐγκατα-

σταθοῦν σὲ ὠραιότερο μέρος.

»Καὶ πάλι ἀντισταθήκαμε. Ὡς ποὺ μιὰ μέρα ξεσήκωσαν τὸ χωριὸ καὶ φώνοζαν :

—"Ὅσοι θάρθουν μαζί μας θὰ ἔχουν ὅλα τὰ ἀγαθὰ, φαγητά, πιστά, στολίδια καὶ λοιπά.

»Οἱ νέοι ποὺ συνήθως ξεμυαλίζονται εὐκολὰ τοὺς ἀκούθησαν. Καθένας ὅμως ποὺ ἔφευγε ἀπὸ τὸ χωριὸ ἔκαιγε καὶ τὴν καλύβα του.

»Ἐτοί μείναμε μόνο καμμιὰ τριανταριά γέροι καὶ γρηές καὶ καμμιὰ δεκαριά νέοι. "Ὅλοι οἱ ἄλλοι καὶ οἱ κοπέλλες πῆγαν μαζί τους.

»Τότε σκεφθήκαμε ὅτι κάποια καινούργια συμφορὰ μᾶς περιμένε καὶ ἀποφεύγαμε νὰ κοιμόμαστε νύχτα στὴν καλύβα. Ἡ συμφορὰ μας ὅμως δὲν παρουσιάστηκε νύχτα, ἀλλὰ ἡμέρα.

»Θᾶταν δέκα ἡμέρες ποὺ ξελόγιασαν τοὺς περισσότερους κι' ἔφυγαν ὅταν ἓνα πρωῒνὸ εἶδουμε γὰ ἔρχονται καμμιὰ δεκαριά γορίλλες γιγάντιοι ποὺ εἶχαν περπατησιὰ ἀνθρώπου. Οἱ γοριλλάνθρωποι αὐτοὶ βαστοῦσαν λόγχες καὶ εἶχαν ἐχθρικές διαθέσεις. Πρῶτὴ φορὰ βλέπαμε τέτοια θηρία καὶ φοβηθήκαμε.

Οἱ γοριλλάνθρωποι ἔκαναν μιὰ βόλτα γύρω ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ ἔφυγαν.

Αὐτὸ γινόταν κάθε πρωῒ. Μιὰ μέρα ἦρθε κάποιος ἀπὸ τοὺς δικούς μας ποὺ ἄρχισε νὰ ἐξιστορῇ καὶ νὰ παινεύῃ τὴ ζωὴ ποὺ περνοῦσαν. Σὲ μιὰ στιγμὴ σκεφθήκαμε νὰ πᾶμε κι' ἐμεῖς. Αἰτία περισσότερο ἦταν οἱ γοριλλάνθρωποι ποὺ εἶχαμε δεῖ.

»Τότε κάποιος ἀπὸ μᾶς εἶπε :

»—Γιατί νά μή χτυπήσωμε τούς γοριλλανθρώπους και νά μείνωμε στο χωριό μας ;

»Καί πράγματι την άλλη μέρα κάποιος από μᾶς μέ τὸ τόξο του σημάδεψε ἕνα γοριλλάνθρωπο καί τὸν ἐσκοτώσε. Οἱ ἄλλοι τὸν μάζεψαν τὸν πῆραν μαζί τους κι' ἔφυγαν. Εἶπαμε κι' ἐμεῖς : «Πάει τούς φοβήσαμε κι' ἔφυγαν». Δὲν πέρασε ὅμως πολλή ὥρα καί βλέπομε νά γυρίζουν μέ κλαριά ἀναμμένα. Ἔτρεχαν σὰν μανιασμένοι πάνω στίς καλύβες μας κι' ἔβαλαν φωτιά. Ζήτημα ἂν ἔμειναν μιὰ δυό. Ἐμεῖς γυρέψαμε ν' ἀντισταθοῦμε ἀλλὰ ἐκεῖνοι μᾶς ἐπετέ- τέθησαν μέ τίς λόγχες.

»Ἦταν τόσο ἀγριοι στήν ὄψι πού τρέξαμε νά κρυφθοῦ- με στο δάσος. Ἔτσι δὲν παρουσιάστηκαμε ποτέ πιά μπρο- στά τους κι' ἀπὸ μακριὰ κρυμμένοι βλέπομε ἀλλόκοτα πράγματα νά γίνονται στο μέρος πού ἦταν ἄλλοτε τὸ χωριό μας.

»Ἀναβαν φωτιές οἱ γοριλλάνθρωποι, χόρευαν καί πη- δοῦσαν γύρω ἀπὸ τὸ χωριό.

»Μέσα ὅμως στο χωριό δὲν μπορούμε νά δοῦμε τί γί- νεται, γιατί εἴμαστε βέβαιοι πὼς κάτι τὸ ἀλλόκοτο γίνεται ἐκεῖ μέσα.

ΣΩΣ ΝΑ ΣΚΑΒΟΥΝ γιατί ἀκούμε γκάπ γκούπ. Μά τί γυρεύουν νά βροῦν μέσα στο χῶμα ; Ἔπειτα καί κάτι ἄλλο. Ἐφεραν πολλὰ σιδερένια κλουβιά καί ἀρχισαν νά τὰ γεμίζουν μέ λιοντάρια. Εἴμαστε βέβαι- οι γι' οὗτὸ γιατί ὅλη νύχτα ἀκούμε τίς φωνές τους.

»Αὐτοὶ οἱ γοριλλάνθρωποι, Ταρζάν, μᾶς ἔκαναν μεγάλο κακό. Ἀλλὰ δὲν ξέρομε καλά, καλά, ἂν εἶναι οἱ γοριλλάνθρωποι πού μᾶς ἔκαναν τὸ κακὸ ἢ οἱ λευκοὶ ἄνθρωποι πού ξελόγιασαν καί ξεμά- κρυναν ἀπὸ τὸν τόπο μας τίς γυναῖκες καί τὰ παλληκά- ρια μας ;

Ὁ Ταρζάν μέ τὸ κεφάλι σκυμμένο τούς ἄκουε.

Ὅταν τέλειωσαν τούς κύτταξε στὰ μάτια καί τοὺς εἶπε :

—Φταῖνε οἱ λευκοὶ ἄνθρωποι. Αὐτοὶ δύο πράγματα κά- νουν : μαζεύουν ζωντανὰ θηρία στὰ κλουβιά γιὰ νά φοβί-

ΟΙ γοριλλάνθρωποι αυτοί είχαν κάτι περίεργα πρόσωπα, που έκαναν εντύπωση στον Ταρζάν.

ζουν τους μαύρους να πλησιάσουν και σκάβουν τη γη σας που ασφαλώς θα έχει πολύτιμα πετράδια.

—Και τί θα κάνωμε τώρα ; Να το πάρωμε απόφασι να φύγωμε μακριά από τον τόπο μας ;

—“Οχι να περιμένετε. Θάρθω να δω τί συμβαίνει και θα σάς πω.

ΠΕΡΑΣΑΝ πέντε ημέρες από την επίσκεψι των μαύρων. 'Ο Ταρζάν δεν είπε τίποτα στην Τζέιν για να μη την φοβήση. Πήρε μαζί του δυο πιστόλια, το τόξο του και μιά λόγχη κ' ένα πρωτ' έφυγε αφήνοντας ένα σημείωμα στη γυναίκα του.

«Πηγαίνω να βρω μικρά ζώα να σοῦ φέρω το τομάρι τους να φτιάσης ένα ωραῖο φόρεμα».

Κι' έφυγε την ώρα που εκείνη είχε πάει με τον Πιτσικόκο να μαζέψη φρούτα από τὰ άπομακρυσμένα δέντρα της Ζούγκλας.

Περπάτησε μιά ολόκληρη ημέρα προς ανατολάς. Τήν άλλη ημέρα όμως άρχισε το πηδηχτό από δέντρο σὲ δέντρο.

Σὲ μιά στιγμὴ όμως ποῦ πηδοῦσε από ψηλά στη γῆ για να περάση κάτι θάμνους ένωσε να βουλιάζη και να πέφτη σὲ μεγάλο βάθος.

Κατάλαβε. ΟΙ λευκοί είχαν γεμίσει τὸ δάσος με

λάκκους - παγίδες για νά πέφτουν τὰ θηρία καὶ νά τὰ πιά-
νουν ζωντανά.

Ὁ Ταρζάν χαμογέλασε καὶ δὲν προσπάθησε διόλου νά
ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν παγίδα. Γιατί ἂν ἤθελε θὰ σκορφάλωνε
καὶ θάβγαινε ἀπὸ κεὶ μέσα. Δὲν ἔκανε τίποτ' ἀπ' αὐτά.
Ἔμεινε. Κ' ἔτσι τὸ πρῶτ' ἔνοιωσε νά τὸν τραβοῦν μ' ἓνα
δίχτυ.

Τί ἦσαν ὁμῶς αὐτοὶ ποὺ τὸν τραβοῦσαν ; Δὲν ἦταν
ἄνθρωποι ;

Τοὺς ἔβλεπε μέσα ἀπὸ τὶς τρύπες τοῦ δίχτυοῦ. Ἦταν
ἓνα περίεργο εἶδος γοριλλανθρώπων. Αὐτὸς ποὺ ἔζησε ἀπὸ
μωρὸ παιδί στὴ Ζουγκλα δὲν εἶχε ξαναδῇ τέτοιου εἴδους
γορίλλα. Περιπατοῦσαν σὰν ἄνθρωποι, δὲν ἔβγαζαν κραυγὴ
ὅπως οἱ γορίλλαι καὶ οἱ χιμπατζῆδες ἀλλὰ μιλοῦσαν ψιθυ-
ριστὰ μαζὺ τους.

Τί περίεργα ζῶα ἦσαν αὐτά ;

Ὁ Ταρζάν δὲν εἶχε δεῖ στὴ ζωὴ του ποτὲ τέτοια θηρία.
Ἀλλ' ἂν ἦσαν θηρία θὰ τοῦ ἐπιτίθεντο μὲ βάρανσο
τρόπο.

Ἔκανε, λοιπόν, πῶς δὲν καταλαβαίνει.

**Κλεισμένος στὸ κλουβὶ τῶν λεόντων, ὁ Ταρζάν,
παρακολουθοῦσε τοὺς γοριλλανθρώπους
καὶ τὴν περισυλλογὴ τῶν περιέργων
θηρίων ποὺ ἔκαναν**

ΤΑΝ οἱ γοριλάνθρωποι εἶδαν τὸν Ταρζάν μέσα στὸ δίχτυ πιασμένον, πλησίασαν πολὺ κοντά, νὰ τὸν κοιτάξουν. Δὲν πίστευαν φαίνεται στὰ μάτια τοὺς πὼς ἀντὶ λιοντάρι ἢ ἄλλο θηρίο πιάστηκε ἕνας ἄνθρωπος γυμνός.

Δὲν τὸν διευκόλυναν νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ δίχτυ. "Ὁχι. Τὸν πῆραν σηκωτὸ καὶ τὸν ἔρριξαν μέσα σ' ἕνα κλουβί. Ἦταν ἕνα γερὸ κλουβὶ μὲ σιδερένια κάγκελα, σὰν κι' αὐτὰ ποὺ βάζουν τὰ λιοντάρια. Τέτοι κλουβιά ὑπῆρχαν πάρα πολλὰ. Κι' ὅλοι πῆγαιναν γύρω τριγύρω ἀπὸ μιὰ περιοχὴ ποὺ στὴ μέση ὑπῆρχαν ἄλλοι γοριλλάνθρωποι κ' ἔσκαβαν.

Ἀλλὰ σὰν νὰ φοβόντουσαν καὶ πάλι ἀπὸ κάποιον καὶ μεταξὺ τοῦ ἑνὸς κλωβιοῦ καὶ τοῦ ἄλλου ὑπῆρχε κι' ἀπὸ

Ὁ Ταρζάν ἔπρεπε νὰ παίξῃ τὸ ρόλο τοῦ καὶ ἄρχισε ἕνας φρουρὸς γοριλλάνθρωπος μὲ μιὰ λόγχη καὶ φύλαγε· δῆθεν νὰ φωνάζῃ καὶ νὰ θυμῶνῃ, νὰ τροβᾷ τὰ σιδερένια κάγκελα σὰν νὰθελε νὰ τὰ σπάσῃ.

Οἱ μορφές τῶν γοριλλανθρώπων ποὺ κύτταζαν, ἀλλὰ τὸ πρόσωπό τοὺς ἔμοιαζε μὲ μάσκα. Οὔτε γελοῦσαν, οὔτε ἀγωνιοῦσαν. Κανένα συναίσθημα δὲν ἔδειχνε τὸ πρόσωπό τοὺς. Μόνο ποὺ ἀνοίγαν τὸ στόμα καὶ φαίνόντουσαν ἄγριοι. Ἐπίσης εἶχαν κάτι τὸ μονοκόμματο ἀπὸ τοὺς ὠμούς ὡς τὸ κεφάλι. Σὲ πολλοὺς τὸ στόμα δὲν ἔκλεινε καθόλου.

Αὐτὰ ὅλα τὰ παρατηροῦσε ὁ Ταρζάν μέσα ἀπὸ τὸ κλουβὶ ποὺ τὸν εἶχαν βάλει κ'. ἔκανε διαρκῶς πὼς ἀγρίευε χωρὶς νὰ μιλά.

Μιὰ νύχτα ὅμως, ἐκεῖ ποὺ ἦταν ξαπλωμένος μέσα στὸ κλουβὶ καὶ μερικά λιοντάρια στὰ διπλανά κλουβιά μούγκριζαν, εἶδε μέσα στὸ σκοτάδι δυὸ σκιές νὰ πλησιάζουν τὸ κλουβὶ του. Ἦταν κι αὐτοὶ δύο γοριλλάνθρωποι. Τοὺς εἶδε. Ἀλλὰ δταν ἐπλησίασαν πολὺ κοντὰ στὸ κλουβὶ τοῦ ἀκουσε μιὰ γυναικεῖα φωνὴ νὰ βγαίνει μέσα ἀπὸ τὸν ἕνα γοριλλάνθρωπο καὶ νὰ λέγῃ σὲ ἀγγλικὴ γλῶσσα :

—Εἶμαι περίεργη Τζὼν νὰ τὸν δῶ αὐτὸν τὸν γυμνὸ ἀγριάνθρωπο. Μὰ πὼς τὸν πιάσατε ;

Τότε ὁ ἄλλος γοριλλάνθρωπος ἐμίλησε κι' αὐτὸς καὶ ἀπάντησε :

—Περπατοῦσε φαίνεται μέσα στὸ δάσος καὶ πιάστηκε στὴν παγίδα τῶν λεόντων.

ΥΤΑ Τ' ΑΚΟΥΣΕ ο Ταρζάν ἀλλὰ δὲν κουνήθηκε. Δὲν κουνήθηκε ἀκόμα διὰ τὸ τοῦρριξαν καὶ τὸ φῶς ἀπὸ ἑνα φανερὰκι ἐπάνω τοῦ γιὰ νὰ τὸν δῇ ὁ γοριλλάνθρωπος μὲ τὴ γυναικεῖα φωνή.

Ἄφησε νὰ τὸν παρατηροῦν ἀπὸ πολὺ κοντὰ ἀπὸ τὰ κάγκελα. Ἔνοιωσε μάλιστα ἕνα χέρι νὰ πέρ-

νᾶ ἀπὸ τὰ κάγκελα κι' ἕνα δαχτυλάκι ἀπαλὸ γυναικεῖο ν' ἀγγίξει τὸν ὦμο τοῦ ἔπειτα τὸ μπράτσο του.

—Καὶ τί θὰ τὸν κάνωμε, ἐρώτησε πάλι ἡ γυναικεῖα φωνή.

—Θὰ τὸν πᾶμε στὸ Λονδῖνον καὶ θὰ τὸν ἔχομε γιὰ θεάμα στὸ Ἱπποδρόμιο.

—Ὅχι, ὄχι δὲν κάνει εἶπε ἐκείνη. Γιάττι νὰ μὴν τὸν κάνωμε ὑπηρετὴ. Θὰ τὸν πάρω ἐγώ. Θὰ τὸν δαμάσω καὶ θὰ γίνῃ ἕνας πιστὸς ὑπηρετῆς.

—Δὲν γίνεται αὐτό. Ἄν τὸν βγάλωμε ἀπὸ τὸ κλουβὶ θὰ μᾶς φύγῃ.

Οἱ ὁμίλις ἀπομακρύνθηκαν καὶ ὁ Ταρζάν χαμογέλασε. Τὴ νύχτα ἐκείνη εἶχε ἀνακαλύψει τὸ μυστικὸ τῶν γοριλλανθρώπων.

Δὲν ἦσαν γοριλλάνθρωποι, ἀλλὰ ἄνθρωποι λευκοὶ ποὺ φοροῦσαν κεφαλὰς ἀκίνητες χιμπατζήδων καὶ ἦσαν σκεπασμένοι μὲ προβιές.

Ὁ Ταρζάν ἔτριβε τὰ χέρια τοῦ ἀπὸ τὴ χαρὰ τοῦ. Ἦξερε πᾶ τὸ μυστικόν. Εὐτυχῶς ποὺ δὲν τοῦ εἶχαν πάρει τὰ δύο πιστόλια ποὺ εἶχε κρύψει μέσα στὸ τομάρι τῆς ζώνης τοῦ. Καὶ περίμενε.

Ἡ εὐκαιρία δὲν ἄργησε νὰ τοῦ δοθῇ. Τὴν ἐπομένη νύχτα εἶδε δύο γοριλλανθρώπους ν' ἀνοίγουν τὸ κλουβὶ τοῦ, νὰ τὸν παίρνουν καὶ νὰ τὸν πηγαίνουν σὲ μιὰ σκηνή. Ἐκεῖ βρῆκε μιὰ γυναῖκα μόνη της. Τὴν κύτταξε. Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία διὰ τὸ ὅτι θὰ ἦταν ὁ γοριλλάνθρωπος ποὺ μιλοῦσε μὲ γυναικεῖα φωνή. Τοῦγενεψε νὰ καθήσῃ χάμω. Ὁ Ταρζάν ἐκάθισεν χάμω μὲ τὰ γόνατα. Ἐκείνη τοῦ χάϊδεψε τὸν ὦμο καὶ τὸ πρόσωπο γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ θάρρος. Ἦθελε νὰ τὸν δοκιμάσῃ ἂν ἤξερε νὰ μιλά. Κι' ἄρχισε νὰ τοῦ λέγῃ :

—Θέλεις νάρθῃς μαζί μου στὴν Ἀγγλία ;

Ὁ Ταρζάν τὴν κύτταξε, μὰ δὲν ἀπαντοῦσε.

—Μίλησέ μου, τί γλῶσσα καταλαβαίνεις ;

Ὁ Ταρζάν ἔρριξε μιὰ ματιὰ γύρω του, εἶδε ὅτι ἦσαν μόνοι, τῆς ἔδωσε ἕνα δυνατό χαστούκι, καὶ τῆς εἶπε :

—Μιλῶ τὴ γλῶσσα τοῦ ξύλου γιὰ τοὺς ἀπατεῶνες σάν

και σās. Κι' αν βγάλεις μιλιὰ από τὸ στόμα σου σὲ σκοτώ-
νω σιτὴ στιγμή, συνέχισε ὁ Ταρζάν βάζοντας τὸ ἕνα
πιστόλι.

ΕΚΕΙΝΗ ΤΑΧΑΣΕ. Ἐμεινε δμως βουβή. Τότε ὁ Ταρ-
ζάν τὴν ἔρριξε χάμω καὶ τὴ ζάλισε μὲ μιὰ γροθιά.
Εἶχε κάνει ἀοχή Βγαίνοντας ἀπὸ τὴ σκηνὴ συνάντησε
τοὺς δύο γοριλλανθρώπους πού τὸν ἔφεραν. Μὲ δυὸ
σφυριχτὰς τοὺς ἐξάπλωσε χάμω κι' ἄρχισε τοὺς πυροβολισμούς.

**Ὁ Ταρζάν ἐπλησίασε τὸ φίλο
του λέοντα Νούμα πού εἶχε
τραυματισθεῖ καὶ ἄρχισε νὰ τὸν
περιποιῇται**

νὰ δένη τὸν ἄλλο, ἔτσι πού δέθηκαν ὅλοι καὶ μπήκαν στὴ
σειρά. Ἐξήντα ἄνθρωποι πού φοροῦσαν ἐκείνη τὴ γελοία
ἄγρια περιβολή.

ΚΑΤΟΠΙΝ ὁ Ταρζάν ἄνοιξε τὰ κλουβιά κι' ἔβγαλε
ἀπὸ μέσα ὅλα τὰ θηρία. Μεταξὺ αὐτῶν δμως ὑπῆρχε
κατὰ σύμπτωσιν ὁ φίλος τοῦ Ταρζάν, ὁ Νούμα ὁ
ὁποῖος εἶχε τραυματισθεῖ φαίνεται πέφτοντας στὸ
λάκκο τῆς παγίδας. Ὁ Ταρζάν ἐπλησίασε, τὸν χαϊδεψε. Τὰ
θηρία σκόρπισαν καὶ ἔφυγαν γιὰ τὴ Ζοῦγκλα.

Τότε κάλεσε τοὺς κρυμμένους κάτοικους τοῦ χωριοῦ
—Αὐτοὶ γύρεψαν τὸ κακὸ σας. Αὐτοὶ σās ἐξηπάτησαν
τάκαναν ὅλα αὐτὰ γιατί τὸ ἔδαφος τοῦ χωριοῦ σας εἶναι
γεμάτο ἀπὸ πολύτιμα πετράδια. Μὴ φοβεῖσθαι πιά. Ξανα-
χτίστε τὶς καλύβες σας καὶ σκεπάσετε τὰ διαμάντια πού
ἤθελαν νὰ σās ἀφαιρέσουν.

Ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους του ὁ Ταρ-
ζάν καὶ στὴ γυναῖκα πού εἶχε ξεζαλισθεῖ κι' ἔβλεπε κατὰ-
πληκτὴ ὅλη ἐκείνη τὴ σκηνή.

Τὸ τί ἔγινε δὲν
περιγράφεται. Οἱ
γοριλλάνθρωποι ἔ-
τρεχαν ἀπὸ παντοῦ
ἀλλὰ ὁ Ταρζάν
τοὺς σταματοῦσε σὲ
ἀπόστασι.

—Βγάλτε τὶς γο-
ριλλοκεφαλές σας,
τοὺς διέταξε.

Ἐκεῖνοι ἀπὸ φό-
βο ἄρχισαν νὰ βγά-
ζουν τὶς ψεύτικες
κεφαλές τῶν γοριλ-
λῶν καὶ νὰ παρου-
σιάζονται. Ἦσαν
ἄνθρωποι μεταμφιε-
σμένοι.

Μὲ τὰ πιστόλια
στὰ χέρια ὁ Ταρ-
ζάν ἐβλέπε τὸν ἕνα

**Μεταξύ δύο γοριλλανθρώπων
μετεφέρθη ο Ταρζάν στη σκηνή
του άρχηγού**

—Καί σεις, κύριοι, θά γυρίσετε στην πατρίδα σας, καί νά διακηρύξετε σέ όλους, ότι ο Ταρζάν, ο γιός του Λόρδου Γκρέυστοκ, δέν θά επιτρέψη ποτέ ὅσο ζή νά διαταράξουν τήν ἡσυχίαν τῆς Ζούγκλας του.

Ἐπειτα τοὺς μετέφερε ὡς τήν καλύβα του, τοῦ ὁ ὅς ἔδωσε νά φάνε καί νά πιοῦν εὐρωπαϊκά φαγητά καί ποτά. Ἡ Τζέιν περιποιήθηκε τήν γυναίκα καί τοὺς ἔδωσε ρούχα ν' ἀλλάξῃ γιὰ τὰ δικά της εἶχαν

γίνει κυριολεκτικῶς κουρέλια.

Καί τέλος ὁ Ταρζάν διέταξε τὸν Πιτσικόκο νά τοὺς πάρῃ καί τοὺς ἐξῆντα καί νά τοὺς πᾶῃ στὸν Μπακλώρη στὴ Σαγκατάγκα νά τοὺς μπαρκάρῃ σ' ἓνα ἀπὸ τὰ καράβια του γιὰ τήν Ἀγγλία.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Θά διαβάσετε μία ἀπὸ τίς πιὸ περιπετειώδεις ἱστορίες τοῦ ΤΑΡΖΑΝ μὲ τὸ ΧΡΥΣΟ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΜΑΚΟΚΟ.

Τὰ 4 δωρεάν εἰσιτήρια Κινηματογράφων ἐκέρδισαν οἱ κάτωθι:—Γενομένης κληρώσεως μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν ὧσων ἀπέκοψαν τὸ «ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ», καί μᾶς τὸ ἔστειλαν μέχρι τῆς παρελθούσης Πέμπτης, ἐκέρδισαν 4 εἰσιτήρια διὰ δύο ἄτομα ἕκαστον διὰ τὸν Κινηματογράφον «ΠΑΛΛΑΣ» οἱ κάτωθι :

Δ. Παπατσώρης, Δημ. Μανᾶτος, Γ. Φώσκολος, Νικόλ. Καραμλιγκος.

Τὴν προσεχῇ Πέμπτην θά διανεμηθοῦν διὰ κληρώσεως ἄλλα 4 εἰσιτήρια.

Ο ΤΖΙΜ ΛΟΝΤΟΣ

ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΚΩΝ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ

— «Ωστε θα γίνη όπωσδήποτε τό μάτς, Βέρνερ, τό Σαβ-
βάτο βράδυ, ρωτάει ένας νέος μέ κοκκινωπό πρόσωπο καί
κοκκινόξανθα μαλλιά κάποιον άλλο μέ ματογούλια καί μα-
κρουλό πρόσωπο μέ φακίδες.

— Χμ! Χμ! κάνει ό Βέρνερ. Θα ίδοιμε Γιόχαν, θα
ίδοιμε τί λέει ό άρχηγός... μά για κύτταξε τί γράφει ή
άφισα.

‘Ο Βέρνερ πού βαδίζει πλάϊ στον Γιόχαν στέκει μπρο-
στά σέ μιá πελώρια άφισα τής λεωφόρου «Αβραάμ
Λίνκολν» στό Σικάγο, πού παριστάνει δυό παλαιστάς σέ
κίνησιν έφορμήσεως. Κόκκινα καί μπλέ κεφαλαία γράμμα-
τα διαφημίζουν τό μεγάλο παλαιστικό μάτς.

ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΣΙΚΑΤ

παγκόσμιος πρωτοπαλαιστής

έναντίον ΤΖΙΜ ΛΟΝΤΟΥ

α' διεκδικητοῦ τοῦ παγκοσμίου τίτλου

‘Ο μέγας άγών μιáς πώσεως θα είναι άπεριορίστου
διαρκείας διά τό παγκόσμιον παλαιστικόν πρωτάθλημα καί
θα δοθῇ εἰς τήν «Τσικάγο Άρενα» τήν 30 ‘Ιουνίου 1930.

‘Ο Βέρνερ, μέ
αἰνιγματικὸ
χαμόγελο πα-
ρακολουθεῖ τό
Γιόχαν πού
διαβάζει τήν
πελώρια δια-
φημιστικὴν
άφισα τοῦ πα-
λαιστικοῦ ά-
γώνος διά τό
παγκόσμιον
πρωτάθλημα.

— Πού λές,
κοκκινόμαλλῃ,
τήν δουλειά
πού σοῦ μίλη-
σα θά τήν κα-
νονίσῃ μέ
ωμορφιά καί μέ
ρέγουλα ό άρ-

**Μία πρωτοφανὴς περι-
πέτεια τοῦ**

ΤΖΙΜ ΛΟΝΤΟΥ

τίς παραμονές τοῦ μεγά-
λου μάτς μέ τόν **ΡΙΧΑΡΔΟ**
ΣΙΚΑΤ γιά τό παγκόσμιον
παλαιστικόν πρωτάθλημα
τῆς 30 ‘Ιουνίου 1930..

‘Ο ΛΟΝΤΟΣ πέφτει στήν
παγίδα τῶν έκβιαστῶν καί
τῶν γκάγκστερς τῆς συμμο-
ρίας τοῦ ΣΙΚΑΤ, πού κατέ-
χει παρανόμως τήν άδα-
μαντοκόλλητη παλαιστικὴ
ζώνη τῆς Παλαιστικῆς
‘Ομοσπονδίας τῶν ΗΝΩ-
ΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

χηγός μάς
πού εἶναι πε-
ρισσότερο ν
μυαλωμένος
καί ξυπνός κι'
ἀπό όλους
μας. Έμεῖς
πρέπει νά ὁ-
πακούσου με
μέ κλειστά μά-
τια... Κατα-
βαίνει;

‘Ο νεαρός
κοκκινόμαλλ-
λης πάει ν'ά-
ντιμιλήσῃ μά
μετανοιώνει.
Τό ὕφος του
παρ' ὅλο τό
παρουσιαστι-

κό του, τετράγωνοι άθλητικοί ώμοι και άτσαλένια μούσκου-
λα στα χέρια και στα πόδια, φαίνεται φοβισμένο . . . και
διστακτικό . . .

—“Οι διατάζει ό άρχηγός, ψιθυρίζει . . . Μά ό άρχη-
γός καθεται στο μυστικό του γραφείο κ' έμεις . . .

—Σούτ ! Τιμουδιά, του συσταίνει ό άλλος. Έδω τώρα
έχουμε κι' οι τοίχοι αυτιά και πρέπει νά προσέχης . . . “Ο-
ταν θα πάμε στού Ρόζεμπεργκ θα τ' ακούσης όλα . . .

—Κι' αυτός κατάστρωσε τό σχέδιο ; “Ο Ρόζεμπεργκ θα
μάς έξηγήση πώς θα γίνη ή άπαγωγή ή ό άλλ . . .

—Σιωπή, σου είπα, ξαναλέει ό Βέρνερ και τό χλωμό
του πρόσωπο γίνεται μιá κίτρινη μάσκα σκυθρωπής μοθη-
ρίας και άγανακτήσεως. Στο γραφείο θα σου έξηγήσουν τί
θα κάμης . . . λεπτομερώς.

—Ναί, μά θα πρέπει νά χρησιμοποιήσουμε πιστόλια και
δακρυγόνα . . . Έτσι δέν μουπες τίς προάλλες ;

“Ο Βέρνερ σιωπά και βαδίζει δίπλα στον φλύαρο συνο-
δό του βυθισμένος στην περισυλλογή και στην έγνοια.

“Ανεβαίνουν κι' οι δυό σ' ένα κτίριο με τριάντα πατώ-
ματα. Στο άσσανσέρ ό Βάρνερ, παρακαλεί τόν γκρούμ, νά
σταματήσει στο είκοστό πάτωμα. Στο ίδιο άσσανσέρ μιá
πολύ όμορφη κοπέλλα κυττάζει τόν Βέρνερ με προσοχή και
ξαφνικά έντρομη ζητάει από τόν μικρό γκρούμ νά σταμα-
τήσει για νά βγί.

—Μήπως είσαστε άρρωστη μίς ; τήν ρωτάει με φανερήν
άνησυχία ό μικρός υπάλληλος του άσσανσέρ, για νά προ-
σφέρει τίς ύπηρεσίες του.

—“Όχι, όχι, διαμαρτύρεται με άγωνιώδες πείσμα ή ώ-
ραία κοπέλλα και τό πρόσωπό της χλωμιάζει. Έδω στο
δωδέκατο πάτωμα πρέπει νά βγώ. Ξέχασα . . . κάτι μου
συμβαίνει . . . σάς παρακαλώ . . .

—Σε γνωρίζει ; ρωτάει ψιθυριστά ό Γιόχαν τόν συνοδό
του. Θαρρώ πώς ή κοπέλλα σε κυττάζει.

—Θά σου πώ άλλη φορά και φρόντισε νά μίν είσαι και
τόσο πολύ περίεργος, μη πληρώσης με τη ζωή σου τό έλάτ-
τωμά σου αυτό, όπως ό Τζέφρυ . . . θυμάσαι ;

“Ο Γιόχαν άνατριχιάζει με την άνάμνησι του Τζέφρυ,
πού έγκρέμισε ό αίμοβόρος Κίλπατρικ από τό παράθυρο
της καμπίνας του λαθρεμπορικού πλοίου στον “Ωκεανό,
μιá νύχτα πού μεταφέρανε λαθραία οίνοπνευματώδη ποτά
στις άκτές της Φλωρίδος, “Ο φουκρής ό Τζέφρυ πάλαιψε
για λίγο με τ' άφρομανιασμένα κύματα και ζητούσε βοή-
θεια. “Υστερα άρχισε νά βουλιόζη οίγά-οίγά και τό κεφάλι
του χάθηκε στα νερά τήν στιγμή πού φάνηκαν στην έπιφά-
νεια οι γκριζες πλάτες ενός καρχαρία πού μυρίστηκε τό
θύμα του.

Στό γραφείο τοῦ μυστηριώδους ἀρχηγοῦ

Ὁ Βέρνερ καὶ ὁ Γιόχαν περίμεναν μιὰ στιγμή στοῦ ἰδιαίτερο γραφεῖο. μπροστά σ' ἓνα πίνακα μέ διάφορα γιάλινα γλομπάκια σάν κουμπιά, πού ἀναβαν κι' ἔσβυναν μέ κόκκινο, μπλε καὶ κίτρινο φῶς. Συνθηματικά.

—Ὅταν θανάψουν τὰ κίτρινα γλομπάκια, οὐστήσεν ὁ Βέρνερ στοῦ τρομαγμένο συνοδό του, θά μπούμε στὸν ἰδιαίτερον θάλαμο κι' ἀπ' ἐκεῖ στοῦ μυστικοῦ γραφεῖο. . . Τὸ νοῦ σου. . . λοιπόν.

Τὴν ἴδια στιγμή ἀνάψανε καὶ σβύσανε δύο φορές τὰ κίτρινα γλομπάκια στοῦ μεγάλο καθράν. Οἱ δύο ἄντρες προχώρησαν σὲ μιὰ κλειστὴ πόρτα πού ἀνοιξεν αὐτομάτως μέ ἤλεκτρικὸ μηχανισμό. Ἕνας μισοφωτισμένος διάδρομος καὶ στὴν δευτέρη πόρτα κάποιος τοὺς ξγενεψε βιαστικά καὶ χάθηκεν μέ τὸν ἴδιο τρόπο.

Ὁ Γιόχαν ἀνετρίχιασε.

—Ἐδῶ εἶναι, τοῦ ψιθύρισεν ὁ Βέρνερ. Προχώρησε.

Μπήκαν σὲ μιὰ μεγάλη σάλα. Εἰς τὸ βάθος τοὺς περιμένε ἓνας σιωπηλὸς ὑπηρέτης. Ἕνας Κινέζος πού πάτησε κάποιον κουμπὶ πίσω ἀπὸ μιὰ κορνίζα. Ἀνοιξε μιὰ χαμηλὴ πόρτα καὶ τρυπώσανε καὶ οἱ δύο. Μπροστά τοὺς ὁ ἕνα γραφεῖο καθότανε κάποιος μέ μάσκα στοῦ πρόσωπο. Δίπλα καὶ γύρω του ἦταν καμμιὰ δεκαριά ἄντρες, πού ἄκουγαν σιωπηλοὶ τίς διαταγές του.

Ὁ ἀρχηγός! Ὁ μυστηριώδης ἀρχηγός. Συλλογίστηκεν ὁ Γιόχαν καὶ ἡ καρδιά του δέθηκε σὲ κόμπο.

—Πλησιάστε, τοὺς διέταξεν ὁ ἀρχηγός, κι' ἀκοῦστε τίς τελευταῖες μου διαταγές.

—Ἐσὺ Τόμμου μέ τὸν Ζιάκομπυ καὶ τὸν Γιόχαν πού μόλις ἦρθε—κι' ὁ ἀρχηγός ἔδειξε μέ τὸ δάκτυλο τὸν Γιόχαν—θὰ παρακολουθήσεις τὸν Τζιμ Λόντο πού πάει ὕστερα ἀπὸ τὴν προπύλησιν τοῦ στη σάλα Ντέ λὰ Σπόρ τῆς 36ης ὁδοῦ. Ἐσὺ Τζέφερσον, Ράμσοιη καὶ Κάλαχαν θὰ κάμετε τὴν ἀπαγωγὴ τῆ νύχτα τῆς Πέμπτης. Σὰς εἶπα τὴν μέθοδο. Θὰ παρουσiasθῇτε σάν ὀργανωτές παλαιστικοῦ ἀγώνος στὴ Βοστώνη καὶ θὰ παρασύρετε τὸ ρωμὸ παλαιστὴ Ἰσαμὲ τὴν ἑπαυλὶ Χ δίπλα στὸν ἀνεμοφράχτη τῆς λίμνης Μίτσιγκαν. Ἐκεῖ θὰ περιμένω ἐγὼ μέ τὸν Τίγρη καὶ τὸν Πέτροβιτς. Τὰ ρέστα εἶναι δική μου δουλειά. Ὡστόσο ὁ Τόμμου, ὁ Ζιάκομπυ καὶ ὁ Γιόχαν θὰ ρθοῦνε τὰ μεσάνυχτα στὴν ἑπαυλὶ μέ τὸ κλειστὸ μαῦρο ἀμάξι πού βρίσκεται στοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 γκαράζ τῆς 56ης ὁδοῦ.

Γύρω του οἱ κακοποιοὶ μέ τὰ χλωμά καὶ ἀποκρουστικά μοῦτρα, τὰ παγερά σάν ἀτσάλι βλέμματα καὶ τίς οὐλές ἀπὸ παλῆς μαχαίριές στὰ μάγουλα σιωποῦν καὶ ἀκοῦνε.

—Κι' ἂν ὁ ρωμὸς παλαιστὴς ζορίσει; Ρώτησε ὁ Τόμμου

Ένας άπαίσιος γίγας με κρεμασμένα αύτιά και βλοιοκομμένο πρόσωπο. "Αν ζητήση νά μάς κάνη τά κόλπα του γιά νά ξεφύγη, άρχηγέ ;

Ο άρχηγός γελά σιγανά με τό σιχαμερό άψυχο γέλιο του, πίσω άπό την προσωπίδα που του κρύβει τό πρόσωπο.

—Τόμμου, έσύ δέν ήσουν ποτέ δειλός. Πώς κάθεσαι και μοῦ λές ιέτοια λόγια ; Τό πιστόλι σου δουλεύει. Οι γροθιές σου μποροῦν νά σκοτώσουν ταῦρο, τά δακρυογόνα δέν μάς λείψανε. Πρέπει όμως ό ρωμηός παλαιστής νά υπογράψη τό χαρτί που θά παρουσιασθή στην Όμοσπονδία αύτό είναι άπαραίτητο.

—Κι' ό κόσμος θάρρη στήν άρένα ; Τόλμησε νά ρωτήση ό Ζιάκομπι, ένας ήλικιωμένος Πολωνός με μούτρο χιμπαντζή και κομμένα σύρριζα τά μαλλιά του στό κεφάλι.

—Ναί, αύτό είναι τό σχέδιον. Ό κόσμος πρέπει νά μαζευτή στην άρένα με την έντύπωσιν ότι θά γίνη τό μάτς. Και μείς θά κανονίσωμε τίς είσπράξεις. Τό ταμείο θά βουτηχθή άπό τόν Τζέφρυ και τόν Όκκόνορ. Δύο άπαίσιοι τύποι ληστών χαμογελοῦν με αύταρέσκεια. Ό Σίκας ξέρει ότι... καλά καλά... Τώρα θά φύγετε άπό τούς μυστικούς διαδρόμους. Κανείς δέν θά κατεβή με τό άσανσέρ.

Στή σάλα πού προπονείται ό Λόντος

Τήν άλλη μέρα άνύποπτος ό Τζίμ Λόντος γιά τή συνωμοσία που πλέκεται γύρω του σάν Ιστός άράχνης πάει την συνηθισμένη του ώρα στην παλαιστική σάλα τής 36ης όδου γιά νά προπονηθή Μαζί του είναι και ό μάνατζερ του Νικόλας Κόντος και ό προπονητής του Όλυμπιονίκης Τόφολος.

—Τό Σαββάτο βράδυ Τζίμυ, λέει με άνοιχτόκαρδο κέφι ό Τόφαλος θά φορδς τό παγκόσμιον παλαιστικόν στέμμα και θάχης την μεγάλη και Ιστορική σου ήμέρα. Θά τηλεγραφήσης και στούς δικούς σου κάτω στην Έλλάδα.

—Θά τιμήσης την πατρίδα σου. Θά γίνης ένδοξος.

Ό Λόντος άκούει τίς ευχές του προπονητή του συλλογισμένος κι' ίσως χωρίς ένθουσιασμόν παρ' όλον ότι πιστεύει...

—Μά θά μπορέσω νά νικήσω τόν Σίκας, ρωτάει, κοτζάμ γίγαντα 120 κιλά ; Ό Σίκας δέν είναι μήτε Στέχερ μήτε Ποντζέλο, μήτε Βακτούρωρ. Τή κεφαλοφαλίδα του είνε σάν μέγγενη και τά κλειδιά του στά χέρια και στά πόδια σάν τανάλιες. Πολύ φοβάμαι ότι βιάστηκα νά ζητήσω τόν άγωνα γιά τό παγκόσμιο στέμμα και την άδαμαντοκόλλητη παλαιστική ζώνη.

—Όχι δέν βιάστηκες καθόλου Τζίμυ, τόν ένθαρρύνει ό μάνατζέρ του Νίκος Κόντος. Είσαι στην καλλίτερη σου φόρμα και τό άερ'ιπλανικό σου κόλπο όπως τελειοποιήθη-

κέν εἶναι ὄχι μόνον θαυματικό ἀλλὰ καὶ συντριπτικόν. "Ὅταν δουλέψεις μὲ ἀλλεπάλληλα κεφαλοκλειδώματα τὸ Σίκαι καὶ ὕστερα τὸν στὰ σηκώσεις ἀτσαλένια σου χέρια μὲ τὴν περιστροφή τοῦ «ἑεροπλαν τὰκλ», ὁ Σίκαι θὰ παραλύσῃ. Θὰ τὸν βροντοχτυπήσῃς τότε στὸ κανναβάτισο, θὰ σταυρώσῃς τὰ χέρια σου δεξιὰ ζερβὰ μὲ ὅλη τὴ δύναμί σου, θὰ τὸν κτυπήσῃς μὲ τὸ γόνατό σου στὴν κοιλιά καὶ στὸ στήθος καὶ θὰ τοῦ καρφώσῃς τὴν πλάτη στὸ στρῶμα.

Ὁ Λόντος χαμογελᾷ μὲ τὴν ἐξιστόρησιν αὐτὴν ποῦ εἶναι μιὰ σκέτη ὑπόθεσι. Κάτι σὰν ἐλπίδα καὶ ὄνειρο, ἢ λογαριασμός χωρὶς τὸν ξενοδόχο. Ὁ Τόφαλος συγκατανεύει καὶ συμφωνεῖ.

— "Εἶσι εἶναι Τζίμ. Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εἶσαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ δυνατότερος παλαιστής τοῦ κόσμου. Μόνον ὁ Στράγγελ Λουῖς, ὁ γέρο Ζμπύσκο καὶ ὁ Σάβολντι μποροῦν ἴσως νὰ βγοῦνε μαζί σου τὸ πολὺ-πολὺ ἰσόπαλοι ἂν δὲν νικηθοῦνε στὴν ὥρα. Ὑποτιμᾷς βλέπω πολὺ τὸν ἑαυτό σου. Πρέπει νὰ πιστεῦς ἀλλοιῶς θὰ νικηθῇς!

— Ὁ Στράγγελ Λουῖς, ψιθυρίζει ὁ Λόντος. Αὐτὸς μάλιστα. Εἶναι ὁ πιὸ μεγάλος παλαιστής ποῦ εἶδε ποιᾷ ὁ κόσμος. Θυμᾶσαι Τζῶν πρὶν τρία χρόνια ποῦ τὸν πάλαιψα στὸ Μέδισον Σκουαίερ Γκάρντεν; Θυμᾶσαι τί γίνεκε;

— "Αν θυμοῦμαι, λέει σὰν νὰ μιλήσῃ στὸν ἑαυτό του ὁ Κόντος... "Αν θυμοῦμαι... Ναὶ μὲ τὴν χρονιά ἐκεῖνη δὲν ἤσουν ἀκόμη ἑτοιμος γιὰ ἓνα τέτοιο μεγάλο μάτς. Σήμερα ὅμως εἶσαι καὶ γιὰ τὸν Στράγγελ Λουῖς ἔχομε ράμματα... γιὰ τὴ γούνα του... Κι' αὐτοῦ τοῦ θάρρη ἡ μέρα μὴ φοβᾶσαι καθόλου... Τὸ πεπρωμένο σου.

* *

Μόλις ὁ Τζίμ Λόντος μπῆκε στὴ παλαιστικὴ σάλα ποῦ ἔκανε συχνὰ τίς προπονήσεις του, δεκάδες παλαιστῶν ἐσταμάτησαν στὰ καναβάτσα καὶ τὸν χειροκροτοῦσαν μὲ αὐθόρμητος καὶ συγκινημένον ἐνθουσιασμόν.

— Ἄλλο Τζίμυ! Ἄλλο Τζίμυ Λόντος. Τσάμπιον. "Ὁφ δι' Γουώρντ. Ἄλλο Γκρήγκ "Ατονις!

— Καὶ οἱ τακτικοὶ θεαταὶ ποῦ παρακολουθοῦσαν τίς προπονήσεις στὴ σάλα τοὺς μιμήθηκαν κι' ἄρχισαν νὰ χειροκροτοῦν καὶ νὰ ἐπευφημοῦν μὲ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμόν τὸν "Ελληνα πρωτοπαλαιστὴν ποῦ διεκδικοῦσε τὸ παγκόσμιον παλαιστικὸν στέμμα.

Οἱ λίγοστοὶ Ἕλληνες φίλαθλοι τοῦ Σικάγου ποῦ δὲν ἄφηναν καμμιά προπόνησι τοῦ Λόντου δὲν ἤξεραν πῶς νὰ ἐκδηλώσουν τὴ χαρὰ καὶ τὴν συγκίνησί τους.

—Νά μᾶς ζήσης λιοντάρι τοῦ Ἄργους !

—Γειά σου Τζίμυ θηρίον τῆς Ἑλλάδος...

—Γεῖά σου Τζίμυ, παγκόσμιον Τσάμπιον...

Ὁ Λόντος ἀντιχαιρετοῦσε μὲ χαμόγελο συγκρατημένης ὑπερφηάνειας τοὺς συμπατριῶτες του καὶ τοὺς ξένους ποὺ τὸν τιμοῦσαν μὲ τέτοια θερμὴ ὑποδοχὴ.

Γλήγορα-γλήγορα γδύθηκε στ' ἀποδυτήρια καὶ ξαναγύρισε στὴν παλαιστρά. Μόλις φάνηκε στὸ καναβάτσο, οἱ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις διπλασιάστηκαν. Τὸ γατίσιο, εὐκίνητο, καὶ λαστιχένιο κορμί του ποὺ ἦταν ὀπλισμένο μὲ φοβεροὺς μυῶνες ποὺ λαστιγάριζαν στίς ὠμοπλάτες καὶ στὰ νεφρά, τοῦδινε τὴν ἐντύπωσι Ἀπόλλωνος. Γι' αὐτὸ καὶ στὴν Ἀμερικὴν οἱ φίλαθλοι τὸν ὠνόμασαν «Δὴ Γκρήκ Ἀπολλων» ἢ «Δὴ Γκρήκ Ἀδωνις». (Ὁ Ἕλλην Ἀδωνις) ποὺ τοῦ ταίριαζε σὰν γάντι. Κοντὰ στὴν σωματικὴ του ὁμορφιά, ἦταν καὶ ἡ νεανικὴ αἴγλη τοῦ προσώπου του ποὺ ἐστεφάνωναν κατσαρά μαλλιά. Ἐνα κορμί Ἡρακλῆ μὲ μορφὴ Ἀπόλλωνος. Ἀνάμεσα στοὺς θεατὰς τῶν προπονήσεων εἰς τρεῖς κακοποιοὶ Τζίμυ, Ζιάκομπυ καὶ Γιόχαν κάθονται παράμερα καὶ παρακολουθοῦν τίς θερμὲς ἐκδηλώσεις τῶν ἄλλων παλαιστῶν, αἰνιγματικοὶ καὶ ἀμίλητοι.

Φυσικὰ κανεὶς δὲν τοὺς ξέρει καὶ κανεὶς δὴν τοὺς ὑποπεύεται γιὰ τὸν σκοπὸ ποὺ ἤρθανε στὴν παλαιστικὴ σάλα.

Ὁ Λόντος προπονεῖται μὲ τὸν Ἀμερικανὸν παλαιστὴ Μαζούρски, ποὺ εἶναι ἓνα λεβεντόπαιδο μὲ λαμπαδωτὸ κορμί καὶ ἀρμονικὰ μούσकुλα.

— Σήμερα θὰ σοῦ ἐφαρμόσω, τοῦ λέει μιὰ στιγμούλα ὁ Τζίμυ, τὸ ἀεροπλανικὸ μου κόλπο ποὺ εἶναι μιὰ νέα σπεσιαλιτέ μου... καὶ μὲ συγχωρεῖς ἂν ζαλιστῇς λιγάκι, θὰ σοῦ περάσει γλήγορα. Ὁ Μαζούρски συγκατατίθεται πρόθυμα.

— Ὅτι θέλεις Τζίμυ... καὶ θὰ εἶμαι εὐτυχὴς ἂν σέ βοηθῶ νὰ νικήσης τὸν Γερμανάρ», αὐτὸν τὸν ἀχρεῖον Ριχάρδο Σίκατ ποὺ ντροπιάζει τὸ παλαιστικὸ στέμμα καὶ ἐξευτελίζει τὴν ἀδαμαντοκόλλητη παλαιστικὴ ζώνη ποὺ φοράει μὲ τίς καλπουζανιὲς καὶ τίς μηχανέες του.

— Μὰ γιατί ; ρωτᾷε περίεργος ὁ Λόντος.

— Γιατί ; Ὁλος ὁ κόσμος ξέρει πῶς εἶναι ἀνακατεμέ-

νους με γκάγκστερ και λογιής - λογιής κακοποιούς. 'Απορώ
μά την αλήθεια πώς ή 'Ομοσπονδία άνέχεται...

—Μπορεί όμως να είναι συκοφαντίες, δλ' αὐτά, τὸν διακόπτει ὁ Λόντος... πρόθυμος νὰ τὸν συγχωρήσῃ.

—Όχι, εἶνε σωστά, ἐπιμένει ὁ Μαζούρακυ. . . τ'ἀκουσα ἀπὸ σοβαρὰ πρόσωπα.

Ἡ προπόνησις ἀρχίζει καὶ σιγὰ - σιγὰ γίνεται ταχύτερη.

Ὁ Λόντος ἐφορμᾷ σὰν τίγρης κατὰ τοῦ ἀντιπάλου του.

Τὸν ἀρπάζει στ' ἀτασάλνια τοῦ μπράτσα καὶ τὸν σφιγ-
γει. Χαλαρώνει θεληματικὰ τοῦ τὴν λαβὴ καὶ τὸν βουτάει
ἀπὸ τὰ πόδια, τὸν ἀνατρέπει μὲ θυελλώδη ταχύτητα καὶ
τοῦ ἐφαρμόζει τὴν ἀεροπλανικὴ κορμοσαλίδα. Τὸ ἕνα κόλ-
πο διαδέχεται τὸ ἄλλο μὲ κινηματογραφικὴ ταχύτητα καὶ
πρὸς ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμόν τοῦ πλήθους, ποὺ παρακο-
λουθεῖ μὲ θαυμασμόν τὴν προπόνησιν.

—'Οπωσδήποτε ὁ Λόντος, θὰ σωρῶσιν τὸ βράδιν τοῦ Σαββάτου, τὸν Σίκατ, λένε. . . θὰ τὸν κάμῃ νὰ θυμᾶται γιὰ πολλὰ χρόνια πόσα ἀπίδια βάνει ὁ σάκκος γιατί πῆρε ψηλά τὸν ἄμανέ κι' ὁ τύπος τὰ παραλέει μὲ τίς πληρωμένες μαρουφές του.

(Ἡ συνέχεια στὸ προσεχές)

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ 19-25 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΠΑΛΛΑΣ [Ο ΘΡΥΛΟΣ ΤΩΝ ΦΟΡΣΑΥΤ
ΤΙΤΑΝΙΑ ["Ευχρωμον—της Μέιρο Γκόλντουϊν
 μέ τοὺς ΕΡΟΛ ΦΛΥΝ—ΓΚΡΗΡ
 ΓΚΑΡΣΟΝ—ΓΟΥΩΛΤΕΡ ΠΙΤΣΟΝ

ΟΡΦΕΥΣ [ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ
ΜΑΞΙΜ [με τους ΝΤΟΥΓΚΛΑΣ ΦΑΙΡΜΠΑΞ
ΓΚΛΥΝΙΣ ΤΖΟΝΣ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ : ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΑΤΕΡΡΕΥΣΕ
 με τούς ΝΤΕ·ΒΙΝΤ ΜΠΡΑ·ΙΑΝ—ΤΖΩΝ ΑΓΚΑΡ

ΕΣΠΕΡΟΣ : ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ
ΤΗΣ Κας ΔΗΜΑΡΧΟΥ
με τους ΚΛΑΡΚ ΓΚΕΝΗΠΛ—ΛΟΡΕΤΤΑ ΠΙΑΓΚ

4 Εισιτήρια δωρεάν Κινηματογράφων, εβδομαδιαίως Είς τούς αναγνώστας μας

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ» ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀναγγεῖλῃ στοὺς πολυπληθεῖς ἀναγνώστας τοῦ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων ὅτι ἔξασφάλισε δι' αὐτοὺς 4 εἰσιτήρια δωρεάν ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς 4 κινηματογράφους εβδομαδιαίως.

Τὰ 4 εἰσιτήρια θὰ διανέμονται εβδομαδιαίως ὡς ἑξῆς :

Ἐκαστος ἐναγνώστης τοῦ περιοδικοῦ μας θὰ ἀποκόπητὶ τὸ κάτωθι δελτίον καὶ θὰ τὸ φέρνῃ ἢ θὰ τὸ στέλνῃ μέχρι Πέμπτης βράδυ 6 μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα μας. Τὸ δελτίον θὰ ῥίπτεται ἀμέσως εἰς εἰδικὸ κουτί. Ἐκεῖ θὰ βρίσκονται ὅλα τὰ δελτία. Τὴν Πέμπτην ὥραν 6 μ.μ. τῆς ἰδίας εβδομάδος ποὺ ἐνυκλοφόρησε τὸ τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ κατὰ τὴ ὁποίαν ἐστάλησαν τὰ δελτία καὶ ἐτοποθετήθησαν στὸ εἰδικὸ κουτί, οἱ ἀναγνώσται ποὺ ἔστειλαν δελτία θὰ ἔλθουν εἰς τὰ γραφεῖα (ἡμέρα Πέμπτη 7 μ.μ.) καὶ θὰ τραβήξουν μεταξύ τους ἀπὸ τὸ κουτί 4 δελτία.

Ἐκείνων ποὺ τὰ ἰδνόματα θὰ ἀναγράφονται στὸ δελτίον θὰ παρουν ἀνά ἓν εἰσιτήριον ἰσχύον διὰ νὴν τρέχουσαν ἐβδομάδα.

Ἀποστείλατε ἢ φέρετε τὸ κάτωθι δελτίον σας μέχρι τῆς Πέμπτης ὥρας 6 μ.μ. γιὰ νὰ συμμεθέξετε εἰς τὰ εἰσιτήρια 4 Κινηματογράφων.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὄνομα|νυμον

Διεύθυνσις :

ΣΚΟΥΡΑΣ ΦΙΛΜΣ Α.Ε.

**Παρουσιάζει αὐτὴ τὴν ἐβδομάδα
στοὺς κάτωθι κινηματογράφους :**

Ρ Ε Ξ | ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ (ἑγχρωμον)
ΑΣΤΥ | με τοὺς ΜΠΟΜΠΥ ΝΤΡΙΣΚΟΛ
ΡΟΜΠ. ΝΙΟΥΤΟΝ—ΜΠΕΣΙΑ ΣΙΝΤΝΕ-Υ.

ΑΤΤΙΚΟΝ : ΠΡΙΝ ΠΕΘΑΝΗ Η ΑΓΑΠΗ ΜΑΣ
με τοὺς ΒΑΛΕΝΤ. ΚΟΡΤΕΖΕ—ΜΑΪΚΕΛ ΝΤΕΝΙΣΟΝ

ΠΑΝΘΕΟΝ : ΕΝΟΧΟΣ Η ΜΑΡΤΥΣ
με τοὺς ΛΙΟΥ ΑΥΡΕΣ—ΤΕΡΕΖΑ ΡΑΪΤ

Τὰ καλλίτερα ἔργα τῆς ἐβδομάδος 19—25 Μαρτίου

ΛΥΣΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

πὺ λάβχμε μέχρη τῇ; 18]3]51

Λόγω ἐλλείψεως χάριτος καὶ χώρου δημοσιεύομε τὰ ὀνόματα ὅχι κατὰ λύσεις ἀλλὰ γενικῶς ὅπως μᾶς ἔστειλαν μέρχη τῆς ἁνῶς ἡμερομηνίας λύσεις:

Κ. Καπνιάς, Δ. Μανᾶτος, Θ. Ἀλεξόπουλος, Χρ. Δάβρος, Ἀντ. Τριανταφυλλίδης, Ι. Καρβούνης, Μιχ. Ἡλιάκος, Δημ. Μπούρας, Τηλ. Παπαευαγγέλου, Ι. Ἑάρρης, Μιχ. Μιχαηλίδης, Ἀντ. Χατζηαβραμίδης, Κατίνα Ἀτζίδου, Π. Γ. Κοθρῆς, Μιχ. Μαριόλης, Ἀπόστ. Ἀτματζίδης, Χρ. Σαμπατάκος, Κων. Τσόλιος, Ἀπόστ. Βαζούκης, Ἰωάν. Ξομπλαράκης, Ἐμμ. Παπαχαλαράμπους, Γρηγ. Βασιλόπουλος, Μαρία Ἀντωνιάδου, Ι. Ἀντωνιάδης, Γαβριήλ Εὐθυμίου, Νικ. Μεσιτῆς, Ἡλίας Μιχόπουλος, Δημ. Μανᾶτος, Ἄρης Μανᾶτος, Πανωρία Καπνιά, Ἀχιλ. Σαγώνας, Βασ. Ἀγγελακόπουλος, Κυριάκος Πανταζόπουλος, Μιχ. Μιχαηλίδης, Γ. Ραπτόπουλος, Ἀντ. Συρᾶκος, Β. Γεωργακόπουλος, Ἡλίας Μιχόπουλος, Τηλ. Παπαευαγγέλου, Δημ. Μαστοράκης, Εὐάγγ. Ντούσιας, Δημ. Τοπαλᾶς, Νικ. Γκέκας, Ἀναστ. Κασσιμάτης, Παναγ. Ζούρος, Μάρκος Σοφινός, Ἡλίας Εὐσταθίου, Τασία Εὐσταθίου, Κων. Τσίγκας, Ι. Παπασπύρου, Γεώργ. Μηλίγγος, Χ. Κυριάκης, Δημ. Γεωργιάδης, Γ. Μηλίγγος, Νικ. Σαρακηνός, Νικ. Ἀποστόλου, Ἰω. Παπαχριστοῦδης, Γεώρ. Ἀποστόλου, Νικ. Ἀλαγεωργίου, Ἀθ. Κουμουνδούρος, Γεώρ. Θαλάσσιος, Κων. Γουρίκης, Εὐαγ. Ξηρομάμμος, Ἰω. Λεοντιάδης, Πέτρος Ἰωαννίδης, Τζένη Δούναβη, Ἡλ. Λαδικός, Χρ. Ἀλικανιώτης, Γεωργ. Οὐγγαρέζος, Κων. Ἀρβανίτης, Ἀντ. Ἀραμπατζόγλου, Διον. Καμπάδης, Γεωργ. Ἀλιμπέργης, Γεράσ. Μανουσάκης, Χαρ. Τσαγκανός, Γεώργ. Κάβουρας, Ἡλ. Κάβουρας, Παναγ. Στεφανόπουλος, Ρ. Μανᾶτος, Παν. Θεοδορακόπουλος, Μάριος Ρετσέλας, Μιχ. Καρύδης, Ἰω. Παπανικολάου, Ἀποστ. Μάνσης, Παν. Νικολινᾶκος, Γρηγ. Βασιλόπουλος, Γερ. Ξύντας, Μαρία Σαμπᾶα, Βασ. Μιχαηλίδης, Γεωργ. Νομικός, Ἀπόστ. Κρεμμύδας, Δ. Παπατσώρης, Νικ. Χρύσης, Ἡλ. Παπανικολάου, Βασ. Ρουσάκης, Ι. Ἐλλούλ, Τάκης Σαριγιάννης, Ἀθαν. Βαρθάτσος, Χρ. Βασιλάκος, Δημ. Κινούσης, Κων. Σανιδᾶς, Γεώρ. Φώσκολος, Ν. Ζαρίφης, Θεόδ. Ἀλευρομάγειρος, Στέφ. Κολάγης, Ν. Κα-

ρανάσος, Θεμ. Παπαϊωάννου, Νικήτας Νικολάου, Βασ. Ζερ-
 βουδάκης Εύαγ. Ξηρομάμμος, Ε. Μορφιαδάκης, Γ. Ντουνιάς,
 Διον. Πετρόπουλος, 'Ηλ. Θοδοφρίδης, Ε. Μορφιαδάκης, Β.
 Ζερβουδάκης, Γεωρ. Μπεγέτης, Π. Φίλων, Δημ. Ροξακίας, 'Ιω.
 Ζάγκας, Κων. Καρουνάκης, Σ. Χριστοδουλου, Γεωργ. Τζώρ-
 τζης, Νεοπτ. Τζώρτζης, Εύαγ. Καρνιαβούρας, Νικ. Μπαζός,
 Κ. Καραστάθης, Β. Κυνηγόπουλος, Κυρ. Παντζαρόπουλος,
 'Αθ. Δερβίσης, Χριστόδ. Μέγας, Παναγ. Λουκάς, Τάκης Πατ-
 λάκας, Δημ. Σκλήκας, Α. Παπατσώρης, Μιχ. Μιχαηλίδης,
 Γεώργ. Μαραγκάκης, Σωτήριος Γουλιμάρης, Εὐάγγελος Κα-
 γιαλίκος, Θωμᾶς Καρυπίδης, Μιχα'άκης 'Αποστολέλλης, Θεόδ.
 Μητρόπουλος, Νικόλαος Μεσιτίδης, Εὐάγγ. Ντούσις, Φ. Βου-
 λισμᾶς.

Ὅμας Φίλων τῆς Ζούγκλας Ξάνθης

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α Ν 1092]38
 Διευθυντής—'Ιδιοκτήτης : ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ,
 Γερανίου 45

'Υπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης : Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλέως 3
 'Υπεύθ. Τυπογραφείου : Π. ΛΟΥΚΕΑΣ, 'Αγ. Παρασκευῇ

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Άριθ. 9.—Για μεγάλους

ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

Δέν χρειάζεται νάσαστε . . . Άϊνστάϊν, γιά νά άπαντήσετε στην έξής έρώτησι : Πώς συμβαίνει ώστε τό ένα ένα-τον τοῦ 70, τό ένα έκτον τοῦ 60, τό ένα τρίτον τοῦ 2, τό ένα πέμπτον τοῦ 5 καί τό ένα έκτον τοῦ 11, νά κάνουν μηδέν ;

Άριθ. 9. - Για μικρούς

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Οί άνθρωποι πού έχουν πεθάνει ως σήμερα άφ' ότου υπάρχει κόσμος, είναι περισσότεροι ή λιγώτεροι άπ' τούς σημερινούς κατοίκους τής Γῆς ;

2) Ποιός νίκησε στή ναυμαχία τής Γιουτλάνδης, στόν πρώτο παγκόσμιο πόλεμο ;

3) Τά κόκκαλα ενός φαρμακεροῦ φειδιοῦ περιέχουν δηλητήριο ;

Όροι συμμετοχῆς :

1) Πᾶσα λύσις πρέπει νά γράφεται σέ ξεχωριστό χαρτί.

2) Πᾶσα λύσις πρέπει νά συνοδεύεται μέ τό δελτίον συμμετοχῆς γιά τούς ΜΕΓΑΛΟΥΣ ή γιά τούς ΜΙΚΡΟΥΣ.

3) Γιά οίκονομία μπορεῖτε νά στέλνετε τίς λύσεις ανά δύο ή τρεῖς.

ΒΡΑΒΕΙΑ : ΕΝΑ ΠΟΔΗΛΑΤΟ — ΕΝΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ — ΤΕΣΣΕΡΑ ΔΙΑΡΚΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ — ΜΙΑ ΜΠΑΛΛΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ — ΜΙΑ ΦΑΝΕΛΛΑ ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΟΚΤΩ ΤΣΙΤΕΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Α 9

Όν|μιον

Όδός..... Άρ.

Πόλις.....

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Β 9

Όν|μιον

Όδός..... Άρ.

Πόλις.....